

τεύχος 4 - απρίλης 2002

έκδοση δρόμου

Ρεσάλτο

πάθος της άρνησης

λύσσα του γκρεμισμού

Οργανωνόντας τον τρόμο

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Η ΕΠΙΘΕΣΗ
ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ

ΤΑΞΙΚΕΣ ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

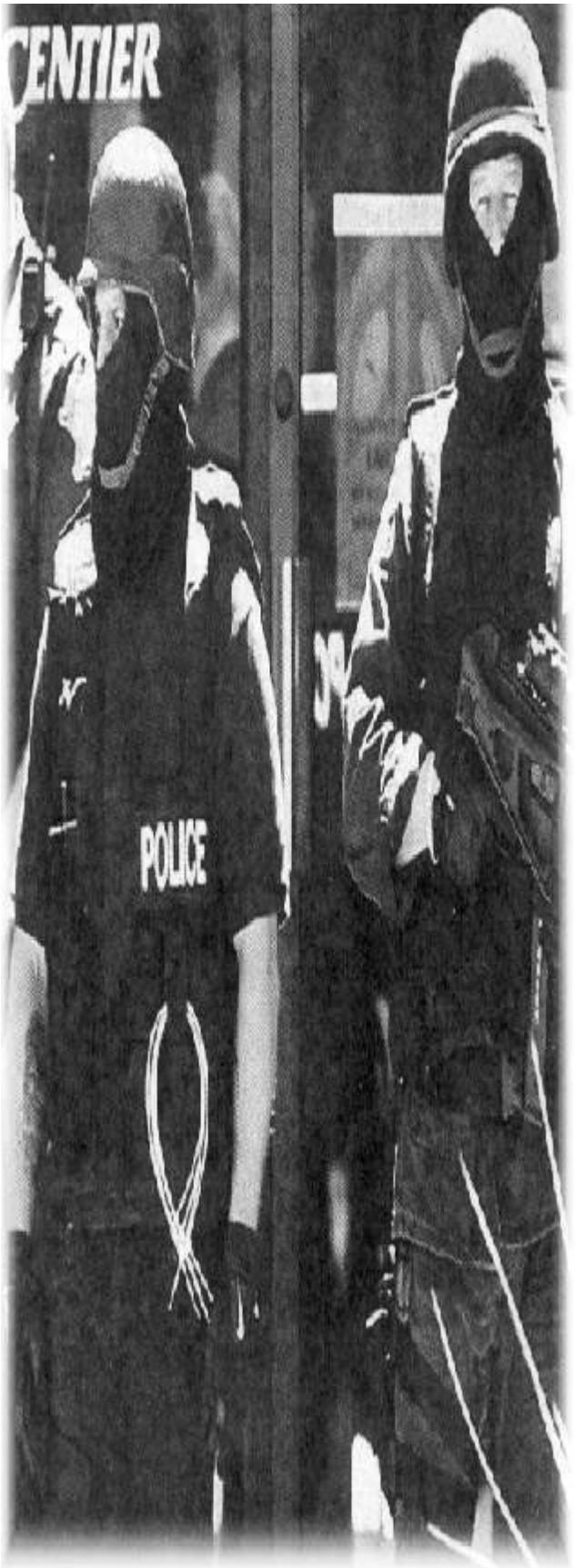
Η ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΤΕΙΧΗ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ

ποιός μπορεί να χτίσει

καλύτερα από μας;

αναρχικοί αντιεξουσιαστές κερατσινίου

ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ

ÁBÍAÉ ÓÁÍÁHNÙ ÐÙÒ ÍÉ «ÖÙÐÓÉÓÍÝÍÍÉ» ÇÃÝÔÅÐ ÔÇÒ Á.Á.
ÅÆÔÙÒ ÁÐÙ ÔÇÍ ÍÉÉÍÍÉÊÞ ÆÁÚÍÔÙÓÇ ÆÁÉ ÔÇÍ ÐÍÉÉÓÉÊÞ
ÁÍÍÐIßÇÓÇ Ý-ÍÐÍ ÜÆÉÍÍ YÍÁÍ ÌÄÄÜËÍ ËÁÇÌÙ: ÔÍÍ YÉÅÄ-Í
ÔÙÍ ËÍÉÍÙÉPI ËÁÉ ÔÇÍ ÉÁÐÁÓÐIßÞ ÔÙÍ ÁÑÍÞÓÅÙÍ ËÁÉ
ÁÍÓÉÓÓ ÜÐÅÙÍ ÜÐIÐ ÁÐÓÝÐ ÆÍÐÅÍßÆÍÐÅÁÉ. Ç ÓÐÓÐÙÑ ÜÐÅÐÓÇ
ÆÁÆHNÁÐÉÊÞ IÇ-ÁÍÉØÍÞ ÆÁÉ ÔÇÍ ÁÍÐÅÐÉÉÍÐIßÇÓÇ ÆÁÉ
ÁÍÁÄÜÆÍÉÓÇ ÔÐÙ ÅÈÝÄ-ÍÐ ÁÐÐÍÝ Ý-ÅÉ ÉÓÐÍÍßÁ. ÁÐ' ÔÇÍ
ÉÁÐIÍ-ÝÑÙÓÇ «Ó-ÅÄßIÐ ÁÑÍÜÓÇÒ ÉÁÐÁÐIßÝÍÇÓÇÒ ÔÐÙ
ÍÑÑÁÍÙÍ YÍÐIÐ ÁÄEEÞÍÀÐIÒ» ÔÍ 1997 ÔÐÙ ÇÍÐÅÑÍÐÅÍ,
ÍY-ÑÉ ËÁÉ ÔÇ ÄÆÍÙÑÙÓÇ ÍÉÁÐ ÁÐÑÝÐÔÅÑÇÒ ËÍÉÍÞÙ ÐÍÉÉÓÉÊÞÒ
ÆÁÉ ÔÐÙ ËÍÉÍÝ ÐÑÑÅÐÉÍÑÉÓÙ ËÁÉ ÄÆÅÝÑÐÍÓÇ ÔÇÒ
ÝÍÍÉÁÐ ÔÇÒ «ÔÑÑÍÍÑÄÑÅÐÅÒ» ÔÍÍ ÁÄÆÝÍÀÑÇ ÔÐÙ 2001. Ô Á
ÅÄÄÍÍÙÓÐ ÔÇÒ 11 [°] ÓÁÐÐÝÍÀÑÇ ÁÐËÞÙ ÁÐÉÐÜ-ÐÍÁÍ ÔÉÐ
ÆÁÄÆÅÐÅÒ ÁÐÔÝ.

Éáé í éetiéúò óobhääåé. Óyóðáóç «ÍlÜäáð áññäáóßáò áéá ñíiññéñáóßá» áðü áìðåéñíäíþíriåò áóðoñíiééþí éáé iðóðééþí ððçñåóéþí. Áßéððá ñáéåéþíáðò ðýðiò ÓÝíäéåí, B.D.L., áðññúðåúèÜ áíðÜéiáðá ðýðéçòçò éáé Ýéäíöçò éáé áíiðiþçóç ðiò ñééåáðééiy óðóðóÞíáðiò. ïåðåáðñíðÞ ðëçìiäéçíÜðùí óá êáéiðñäÞíáðá íå áéÜ+éóðç ðiéíÞ óá ðÝíðå Ýðç. ÈåóíièÝðçóç ðíçò ñíðöéáíéÜò (áðññúðùðíè íÜññðñåò) éáé ç äðíáðûðçðá áíáßñåóçò óùí ððçñåóéáéþí +áóéÝäúí áðü áíéüðíéíåò ðñÜíåéð. Ðíéíééiðiþçóç ðíçò «áðüðåéñáð áíéÜññðíóçò» (éÜéå áçlùóéá áðéáééìáóßá áíéüðíéíùí ðñáééðééþí éá áééáíàÜíåðåé úò ááßñéçíà), ðíçò «çéééÞò Þ ðëéééÞò ððíóðÞñéíçò», ðíçò «áðåééÞò áéá ðíçò ñééåáðñíðÞ íééíñíééþí éáé étiéúñééþí ãíþí», ðíçò «áðåééÞò» ááíééÜ. Íiçñßá óùí áéÜðíñùí áðéóñíðþí, óðéééñééiðÞóùí, óðíäééÜðùí éáéþò óá ñééåáðñÝðíðí ñééåðçòÝò ðíçò ðÜíçò. ñééå ðíéíééiðiþçóç áéüíà éáé ðíçò áððiÜíðiáð óùí áéáäçéùðþí.

Áí Úiāiõlā ðð' üþeí íáð (óóíí áåéëááéê ù ÷þñí ðiðëëÜ÷éooíí) óçí ýóðáóç ôçò Ýíiðëçò ðÜëçò, í ðéiðüò áßíáé ç áéóáðuñäþ áíüö ëáéëÜ íññáíùíÝíið ð-áåßið áéá ôçí áðíiüíúñóç êáé ðßìùñóç iðíëáðäÞðiðå ðññáéðééþò áíðóðåáóçò, êÜéà áíðééáéåðóðùñóðééþò áññáóðçñéüðçöåò, ûÜéà ÷åéññiñlßáð Úññíçóçò. Ç ðíëíéëiðiðíßçóç êÜéà ðññáéðééþò ðið èá lðiññýóáå íá ÷ññçóéíðiðíéÞóiðiå áíÜíóéá óóç áßá ðuí ñðñßáñ-ùí. Áðãññßåò lç áéåäñ-ùílåíáò áðü áññááðiðåðÝñåò, áéáäçëþóáéò, ëáðåéÞøåéò ð-íëåßuí, ð-íëþí êáé áçíüñóðéù ÷þñùí (óðiðåññéáíáññíÝíçò ôçò ýáññáðóçò, ôçò çéåéññééþò áíÝññåáéáò êáé êÜéà lñññóþò áíáññåáéáéíý ðüññið) ñæëíöðåðóééÝð ðó óðëëëíæéê iðíëéÞøåéò, «Üéiñøåò» íáíëáéßóðééåò óðiðåññéöññYð. Éáé áÝåáéá ç áééÞëñóç ðuí íåðáíáñðóþí óå Ýíá êáéåðóþò cié þ éáéëééþò ðáññiñlßáò.

Óóíí éáéñü ôçò ãðéðå-ðíüùláiçò óðooðçìláðéêíðibçóçò
ôçò éáðooðíieþò Ý-íðià iúñí íá áiðeoð Úñiðià ôçí
Ýiðnáéðç áæeçëâðayç áiðiðéá óðçí áiâðiñibçéðóç, ôç
ñþíç áiðiðéá óðçí ðâæeañ-þá, ðiðo ññüiñðo ôçò iññþò
áiðiðéá óóíí ðññüiñ éáé óíí ðâæéü.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ÁññááðééÜ áðóð+Þláóá. ×áññáéðçñéòíüö ðið óð Úæåé áéññúíåßá éáé
iøñßæåé è Üíáóí. ÉáèçílññéÍYö ãíëiòíßåò óðå Ûðôåññå òçò
içõññüðíëçò (éáé ü+é lüíí) áéåß ðið ç áðiñÜññåé òúí áðåíðééþí
óðíiäåýåðåé áðü ÞðñÜðéåññåò áðþeåéåò áññååðþí. Áéåß ðið ç
åéåððééíðíßçóç òúí o-Ýóåùí áññååðþáò áßbiáé óðíþíðiç iå ðçí
åéåððééíðíßçóç òçò æùþò, ç áýíçóç òçò Þðáññåùñæéüðçóåò iå
áðññýæçóç óùìåðééþ êáé ðð-+ééþ, ç áooÜðéåé òúí áññååðþí iå
éóíññíðþá èáíÜðið. ,íáð ðüéäliiò óðiñ íðíþíç áíèñþðéíç æùþ
éåðåíòÜäé ðiðiðóðéåbíò áññéèìüö áíÜëtiäò iå ðçí oð-+íüðçóå ðið
èáíÜðið. Íé ååéÜååò ãíëiòíßåò áðü ðçí áñ-þ òçò +ññíéÜò óå
åéåðéÜ íéëiäriþí, óå ððíðiññåðåßá éáé áéíðå-+íßåò, óðçí
íáððçäiäðéóðååðóðééþ æþíç ðið ÞðñÜíáòið, óðå áññåíðÜíéå òúí
iøðiðéåéþí Yññåùí éáé óðå íYá ëíéåðóþñéå òçò Áåññåéiðýyeïð óðçí
íYá Èùñßá (éáéiññéå èðþñéå òçò ðññiññåðééþò iññåÜíùóçò
«Áèþíá 2004») óðÜíá ðéó áððåðÜðåò òçò ëíéiùíééþò áéñþíçò éáé
êÜíñðií üëri êáé ðéí Yêäçëç ðçí áðÝëáóç ðÜíù óðéó æ ùYó ðið
êñÜðiðò éáé òúí áðåíðééþí. Iüíí üööái ç áíéiññYðåéå éáé ç iññåþ
òúí êíëåóíYíüí iåðåðññåðåß óå iñþò ðé ãíëiðññéé åéé íé èáé Yññåð
òiðò èáé Y-+iðí ðçí áðÜíðçóç ðið ðiðò áññüæåé.

Óóéò 17 ÁáiÜñç Ýíáò áéüìá áññáÜöçò, í ÁéÜíicÖóéññéÜò, **Ýéá**
óçí æùþ öïð. Í èÜíáöüö öïð áái ðñïoiåðñþeçéå óðçí Ýðóé êé
áéëéþò iàå Üëç ëßööå öùí äïëiöiíéþí öùí áoäíöðéþí, iýðå êáí
áíáöÝñèçéå óðå iïïüööçéå èáiÜöiö öùí áoçìåñßbáùí. Áéá ðçí
áéñßååéå áðïöéüñþeçéå áéåöß öéïöþeçéå óðå öðöïññåöåßå öðç
Áéåðèåññöößåò öði ÈïññÜðß. Í äïëiöüíö öïð áái Þóáí öð-áßiò.
Í Öääüöiðeëò è áé ié éäéÝ ååð öïð åßiáé ié «ðñïiäåððééíß»
åéöñáööÝö öðçò áçïiññåößåò êáé áái èáé Þóáí åðiáöúí íá
åðéöñÝöiö íá áéñññåööåé üöé öå -Ýñéá öïðò åßiáé öùöí
áéiaöüäííÝíá. Åíáäüñáöáí öç öéùðÞ öùí åïíéþí öïð öç öóéäíþ
öïð í ÁéÜíicò ÔóéññéÜò -åññiðÜëåðå öðçí åíööåééþ áéá Ýíá iþíá
iå åði öðüäéå áéññöçñéåöíÝíá. Ô á «áéññåöééÜ» öðiäëÜíéå öïð
áññéññåöiýí öðç öðååéåñéíÝíç öðëëÜää ööýñéæáí ááéÜöiñá åéá
öç äïëiöiíßå öïð öðiÝåç öðå åÜöðññå öïð åðäíöðééíý öïðò.
ÖáíÝññöáí öi ðñääüäööéü öïðò ðññöùöi, åðööü öïð èéåöþöç öïð
éáéåööþöiò, åðïäåééíýíööd öðöi öÜðéëò åßiáé iññüëiö öïðò. Íé
öðiÜääéöië öïð ÁéÜíic ÔóéññéÜ áái êáöÞäååééáí öi åññiñüö áí
éáé åíþñéæáí öïéý éáéÜ üöé èá iöïññýöáí íá åñßööé iññööé öðç èÝöç
öïð éáöåðëéåèüñÝíiè åðß ååéäí-öþ þñåð åÜöù åðü öüññöö -åññöéiý.
Ç êðiíééþ öïðö öéùðÞ éáé ç å-éññééþ áíööåðöþéöç öïð åðYååééíáí óå
ééíÞöåéö öññööÝååéöçò öïð Yååéíá iå iñññÜöiåöå åééíÝíùñ Yìù åðü öi
Üëëéèé öïð öüåíð öðç åðüëööçò. Ô á öðüëëéödá **IIÅ**
(öðiðåññééåíåññiÝíçò «öçö öùíÞò öçö åññååðéÜò», öïð
ÑéæiööÜööç) Yååöå iàëþiáöå «áéëçéååñýçò» ööii Ó åññüöiðeëí
éáéþò áéá üëëöö åðiðåéåß êëéíü öüöi üöé ç åðiñýæçöç, ç
öññiññüööç öçö åéé åíáé åññååðöçöå öùí åññååðþí öïð åééåéÝöiðí
åßiáéç åÜöç åéá íá iöïññýí üöé öÝöåñöç åññöößå íá åðiöåééíý öi
ååééåíßéé Þ åéüìå êáé öðçí öáéöéÝñá öïð öðööþiäöiò -åññååñåßiööd
éáé åéåööéåðÜæëiööå ööiåééÞöåéö. Ç åéÜëööç öùí åðöåðåöþí
ö-åðééÜ iå öi ññüëi êáé öçí ðeçññöüñçöç öïð öññiññüeeiöi öá
IIÅ iÝíåé íá iàðiðöéüèåß öå åðßéåðç åéá iññäþ. Áéåöß üöí
ééëiðööññåöéüí éé áí åßiáé ç åéöñßiá öïðö öüöi åýéëéå iðiññåß íá
ññåßööåé åéá íá èññiññåöéåß.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Η ΕΠΙΘΕΣΗ...

“...Οι συνελεύσεις των γειτονών αντιπροσωπεύουν τον σπόρο της ριζοσπαστικότητας που φέρει η νέα γενιά και που δεν έχει πισωγύρισμα. Είναι η 19^η και η 20^η Δεκαέμβρη που άλλαξαν την υποκειμενικότητα σ'έναν πληθυσμό που ανοίγει δρόμους από τα βάθη των ονείρων και του πόνου. Αρθρώνεται μια ιστορική διαμαρτυρία απ'τους κολασμένους προς τους εξουσιαστές τους, για τόσα χρόνια που βρίσκονταν στο περιθώριο...”

“...Η στρατηγική της κυβέρνησης είναι να μην καταπνίξει με την αστυνομία τις εκδηλώσεις της λαϊκής οργής αλλά να υποδαυλίσει τον πόλεμο των φτωχών ενάντια στους φτωχούς.

Γι' αυτό φέρνει αντιμέτωπους τους μικρομαγαζάτορες του εμπορικού κέντρου με τους άνεργους που διεκδικούν τρόφιμα. Επιτρέπει στον Άλφρέντο Κότο να απειλήσει τους εργαζομένους του ώστε να υπερασπιστούν τις θέσεις τους με παλούνια ενάντια στις οικονόμεις που κύνηγουν το σούπερμάρκετ.

Εξομαλύνεται το πρόγραμμα της Επιτροπής για την ανάπτυξη της οικονομίας στην Ελλάδα. Η Επιτροπή θέλει να δημιουργήσει μια νέα ανάπτυξης στην Ελλάδα, με βάση την ανάπτυξη της οικονομίας στην Ελλάδα.

Μα όλες αυτές οι πρατικές ξυπνούν την συγείδηση της ισχύος που ελόγευε στον κόσμο.

Η ισχύς δεν είναι μονοπώλιο των κρατών πολιτικών, αλλά της οικονομίας.

Ç áiÝâåñóç óóçí Áñâåíóéíþ Þóáí ç áéâíöåíóééþ
 áðÜíóçóç óóéò áéïïäéøåßò ðñïóóåäÝò ôíð ÄÍÓ éáé ôçò
 êðåÝñíçóçò Íôå Éá Ñíýá éïéùíééþí óóñùíÜôúí ðïð ç
 iüíç ôíðò äéÝñäíò Þóáí ç áßâáéç ðåñâäöñÜ áiÜíóéá óóç
 áéæñéþ áâáéëñùóç éáé áíÝ÷åéÜ ôíðò.

Ç Áññâáióðíþ Ý-ðæð öððÜññâé þþñá áðééáññéþí iå
áðiôÝéåðiá ôçí ðññöÝééðoç iåðåáíáóðþí åëüíá êáé
áð ü ô ç í Å ð ñ þ ð ç . , ÷ i í ð á ò ð e ï y ó e i ð ò
ðe i ð ð i ð á ñ á ñ ù ã e e i y ð ð û ñ ð ð o , ô c i á i ð e e Ý ð ã i ñ ù ã Ý ð ê a é
i e á a e i i c - a i b s á a i á ð ð ð o o ù l a i c e a ð ã b h i a i ë a i ì b s o ü ð e c
i e e i i l b s a ô c o e a ð e e ð ð i ð e e ð ð e e b
a e a - a b ñ e o c u o i e a ð a a e a i - e e Ü i e e i i l e e Ü i i i ð Ý e a
a ð Ý ð ð o - a i i a i a c a Þ o i ð o i ô c i Á ñ ã a i ð e i ð o a ð i e a a i ð e ð e o o c
i e e i i l e e b a i ð ð ð o i c . A e a ô c i «a i i ð e a i o c » ô c o
i e e i i l b s a o ð y i ð o u i a i a ð i i o e e a e a y e a n i ð a u ñ a i a i i
E ñ a ð U a e i , ð ð a ñ - ð ð i ð ñ a ù o ð i e e i i e e b i ð a e e ð u ð
o ð i ñ a ñ ð Ü ð c o ô c o ÷ i y i ð o a ð , ð ñ i ð Y a c o ð a e e ð e e i ð e i ð o a ð e o
e ñ a ð e e b i ð a ð e ð a e ð i ð o a ð a ð , a e a ð o e e i ð i b ð c o c ô u i
a ñ a ñ a ð e e a e b i ð o - Ý o a ù i , a ñ a e a ð U e a ñ e o c e ð U e a ð ð i i i e a ð e b o
ð i e e ð e e b o , i a ñ e b o a ð o a ð o ð i ð o ð U ñ a e o ð a e a i e o e i y o e a e
ð ñ ð ð o a ñ a ð c o i ð o ð Y o i l a ð o i ð a i e e ð U ñ e i

Áðið Ýéðaðiá áðóðPò ðóçò èåcëáðbáð Pöáí c
iåbñúóç ôið ðeçeuñéóliý óå lçäaíééÜ ó÷aäüí åðbðåäá,
áíþ ócìlåéþèçêå éáé êÜðiéá ðáéíiåíéêP, üðùò
åðíraåß÷ðçéå, «áiÜðôðíç» ðóçò iééiñiñbáð. Ç óyíáøç
ááíåbñú áðü ði åíñðåñééü ðið êáðaóðåðåéýíðáí áðü
ðéò êðåññíPöáéò êáé ç aëíláðþäçò iåbñúóç ðuì åíâññuãþí
ëüñu ðóçò aïéñéiðiñçóçò ôið ðÝóí, iäþçóáí þóðå ði
1998 íå ðåññåcññåbðóáé Ýéðaðiá 8 aëò aïéññbúí (ðóç
óðéáiþ ðið ði 1991 ððPñ-å ðeññiáðiá ði ði ðiññééü
éóíæýáéi 9 aëò aïëÜññá). ÓðíÝðåéá ðóçò iééiñiñéêPò
ðiðééðéêPò ðóçò êðåÝñíçóçò Pöáí c åíâññåbñá íå åáññiåé ði
30%, ó÷aäüí ié lëóiñ Aññåiðbñíé íå æ iðí êÜðù áðü ði
uññéí ðóçò oðþ-åéáò êáé óå iåðåbñá êíéñuíééÜ óðñþiáðá
óðíå-þò íå ðññiñéðåñéiðiñéýíðáé.

Ói ÅåéÝiáñei ôið 2001 ç êðâÜñíçóç åðéåÜëëåé
ôi üäñi êáé óéëçñüöåñi ðñüäñáliá eéóüöçöåò iÝóá
óðííß ßæéï +ñüïí, iåðÜ eáé ôçí Üñíçóç ôið ÁÍÔ aéá ôçí
eáðåáäïéþ 1,3 aéð aíëñáñbi. Aðü åéåß eáé ðÝñá ç
eáðÜóóáóç iäçãÞecéå óóá Üená.

Óóéò 17 êáé 18 ÄâéÝiâñç iÁññâíößiié áñ+ßæïöí
iáæéëÝò ádâéëiöñéþöåéò óå áññâöÝò ðâññéi+Ýò. Óóéò 19
ÄâéÝiâñç óå æéÜöññåò ðâññéi+Ýò ôçò +þñáò áññíöåé
åðééÝ óåéò óôå èñðâññçöééÜ iÝáññá (áðöü ôçò Èñññöiñðá
ðñññðiæñßöåé) êáéþò êáé êáðåööññöÝò ôññáðåæþí êáé
iéññíëþéþí öðìlñüëñü óå üëç ôç +þñá. Óði ïðiöÝiñò
çéññåò îåðöñýí öðâñññýöåéò iå ôçí áóðöññßá áÿññú áðü
ôçí ðëáðåßá iÜç, ðið áðiöåëåß öðiâññééÜ ði ôçìåßí
ëÞøçò ðiñü áðiöñðáññü åéí áðöü êáé c. iÜ+ç þñáí öñññþ

Í Ýóá óá üeří ádôöü ðír óéçíéüö öçò éaô Üëôöçò
éÜëáá Ýííéáö ðÜíçò ç éôâá Ýñíçòç èçñýóöåé öç ÷þñá óá
éâô Üôöåóç ðïrééïñébåá ááíôö Yëëñíöåö óá óðïðåäìådôéü Ü
äéêåéþíåáö, üðùö ádôöü öçò óðí Üèñíëóçò, åíþ
ðáðôöü ÷þñíá í Éâå Üäéí ðäñâéöåþðåé.

...ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ

Ç ádÜíóçóç ôúi áââñáñiÝíùi ïþáíi ç ðáíóåëëþò
ðáñâáíþñéóç êÜéå áðáâüñâðóçò áðü ôíðò êðââñíþíðåð. Áðèüñíçóá áâéÜäåò ÷éééÜäåò iáæâýôçéáí Yíù áðü ôíð
ðñíâñééü iÝâáñíi éâé ôí ëüäí ðþñáí ié iæñíá-þåò.

Ócí áðiiÝíç èçñýóóâðóáé ááíééþ áðâñãßá áðü óá
óððíæéêÜðâ, áíþ óðâññíýóáéò éáé èäçéåðßâð iâðöðíýí
ðááiðíý. Óðcí ðññùðâýíðóá íÝâð óðâññíýóáéò Ýlù áðü ðí
ðññâðññééû iÝâññí ãððþ-íiðí áéá Üeëç iéá öiñÜ ðíý Ý-æé
ððÜóáé i óâââðlùð ðið ðñÝoïðí ie Áñâáíðþííé áéá ðiðò
ððââññíþíðóâð. Í Íðâ Éá Ñiyá ðâæééÜ ðáñâéðâðþâé éáé
âðæáðâðæððâé ðí ðññâðñééû iÝâññí iâ áæééüððâññí, áíþ ie
âñ-þæiðí iâ ðí èäçéåðïýí.

Ôéo âðtiâiâðo iÝñâo c êáðÜóôáóc iäçâPêçêâ óâ
iéá òáéiiâiâéêb ýðâoç eüâù ôçò Üñóçò ôçò êáðÜóôáóçò
ðiæéiñébâo, ðiæéiñéoïu iÝið ðñiÝâñið, ðuï ðåñiíéóðþi
âðôþi ôç ðiñÜ, êáé ôçí ðñiêPñðiç ðñiñuññu âééiñâbí.

¼iùò óôéò 28 éâé 29 ÅâéÝâñc íÝåò óðâéññíyóâéò
iâoðíyí óôçí ðéâoâbá lÜç iâ ðc óðiñâði÷P ÷ééëÜäúí
âiââññiÝiù. leá iiÜää éâoâòÝñiaé iâ áeóâÜëëâé óôï
ÉiâéñÝóí êâé ði ðoñðiæß. Ô áeéëÜ ðâññâéòâðbôâé êâé c
ðññiòùññéíP êðâÝñicóç ðið ñiñiññâéâæ Óâá.

Ç ääíéêp áidbëççöç ðÜíòùò ôu í ääññäñí Ýíùí
ó÷åôéê Ü ia ðiòò ëÜèå áðü÷ñùóç öiíéêéïýò eáé
ëiiáôéê Ü iöbðóéá ðÜíçéå üôái ôíiòò äññiïòò ôçò
iññPò eáé ôçò óýáêññööçò aáí åòÝôñåðáí eáíßá
ëiiáôéêp óçíáßá íá ÷ñùáôðbóáé ôçí åðbëåóç ôçò
áíëññööçò áíéïòñ Ýðåéåò. ¼iùò ç åðdöôññßá åðü iÝññòò
ôu í ääññäñí Ýíùí aéá ôíòò åéálaóïëeåâçö Ýò eáé ôíòò
÷åññåññäíýò aáí eáðüññéùóá íá añññbóáé Ýíá óóïiëeéü
ðññðåááíá aíáðññPò ôçò eåðiíéêp åññöößåò eáé ôuí
eáðéôáæéóôéêpí õ÷Ýóåùí. Ç aðiíðóßá ÷þñùí
aððiññÜíùñöç ðeòò iÝññòò ôçò åíÝñññöçò, ôçí Üöçöáí
æÜññçöç åðéôñÝðiíðåò ôçí eáðçëåßá ôçò åðü ôçí iåðóåßá
ðÜíç, ç iðiñßá eáðií÷ññùóå ôí õóðßäíá ôçò ððiäåééïýiíðåò
ùò eýññéi æÞöçjá ôç aéáðøëññÜ ôuí ðiíéôéêpí aóÞííðåò
ôòí åðññùåñçöç ðií ðññPíá ôíò ðññlæßíåòíò, ôçí

πολλές που εδώ και χρόνια, ή ίσως για όλη τους τη ζωή, κρατήθηκαν μακριά από κάθε πολιτική πράξη δημιουργούν ένα νέο χώρο παραγωγής πολιτικής, τις λαϊκές Συνελεύσεις στις γειτονίες. Οι συνελεύσεις είναι ένας πολιτικός / τοπικός χώρος. Δεν υπάρχει ένα κοινό, προσυνενοημένο σχέδιο που να ενώνει αυτήν την ομάδα των γειτόνων και των γειτονισών, άλλο από το μπούχτισμα, την αναζήτηση κι αυτήν τη συνείδηση του να είσαι διαθέσιμος στη δύναμη που θα επιτρέφει την αλλαγή. Μια πλατεία, ένα πάρκο, ακόμη κι ένας δρόμος, είναι ο χώρος όπου η ιδιωτική ζωή μετατρέπεται σε δημόσια, όπου το προσωπικό γίνεται λιγότερο ή περισσότερο κοινοτικό. Με το που βγαίνει από το σπίτι του ο καθένας γίνεται διαθέσιμος στους υπόλοιπους. Οι συνελεύσεις ξεκινούν από μια γωνία, δεν έχει σημασία η σύνθεση της γειτονιάς, ο αριθμός των ατόμων που ζουν σ' αυτήν...”

„Το κράτος, ως εξαναγκαστική δομή που υποκαθιστά την άμεση δημοκρατία με την κυβέρνηση από μια ελιτιστική μειοφηφία, είναι ένας φυσικός αντίπαλος των συνελεύσεων. Το κράτος δεν είναι δημόσια ιδιοκτησία, όση καμπάνια/προπαγάνδα κι αν κάνουν οι υπερασπιστές του, βρίσκεται πάνω από τους ανθρώπους, δεν είναι οι άνθρωποι οι ίδιοι. Η εθνικοποίηση του πλούτου και της ιδιοκτησίας δε δίνουν στον κόσμο τον έλεγχο της οικονομικής ζωής, ευνοούν την οικονομική ευρωστία του κράτους και των λειτουργών του. Δεν υπάρχει βέβαια μέθοδος για το κράτος τέτοια ώστε να ελέγχει τις συνελεύσεις χωρίς να τις απογυμνώνει. Όποιος θελήσει να συστήσει κυβέρνηση και δεν τις διαλύσει, θα πρέπει να υπολογίζει πως θα καταστραφεί από αυτές, γιατί στους κόλπους τους βρίσκεται το σπέρμα της επαναστατικότητας και η οργανωτικότητα για να τη διατηρήσουν...“

“...Ο ίδιος αποκτά επίγνωση πως όχι μόνο δημιουργεί ιστορία, αλλά και προέρχεται απ’ αυτήν και την εξελίσσεται...”

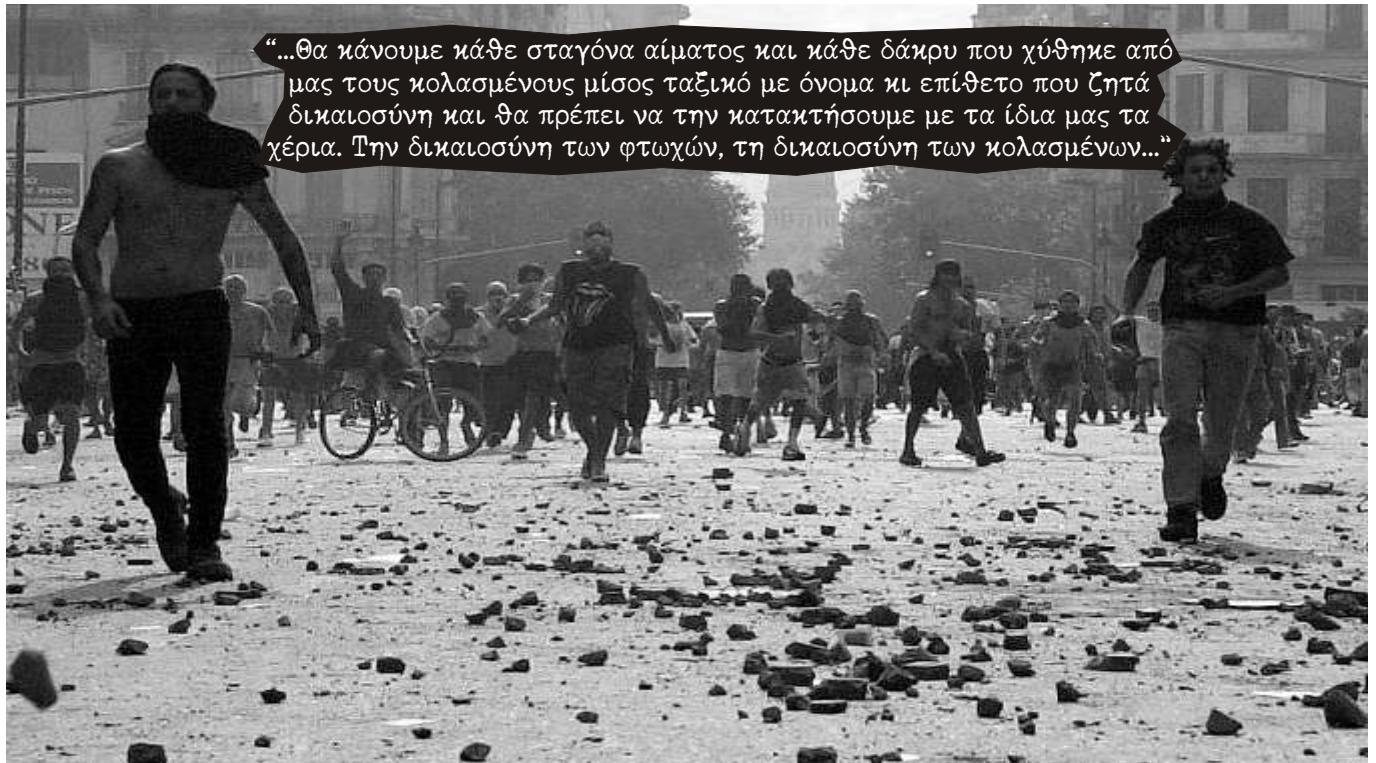
Óñ áðiíoð Üóiáoa áþíáé áðü éåþíàíá ôúí
óðiíoñüöúí áðü ôçí Áñðåíðþíç *OSL*
(Organización Socialista Libertaria),
ðåñéïäéëü *En La Calle* (Óðií Æñùì),
ðið áçílloéåýôçéái óóï äéáäþéðoði .

ÊáéçiañéíP ábhá òíð êñÜöiðò êáé òíð éåðáéäßiò ü+é iùíí
óðcí ÁññáíðéíP áëéÜ êáé óðcí ððüëíéðç ËáðéíéêP
ÁlåñééP. Iéá ábhá ðíð áðü ðc íßá áíäðíáíþíáé áéüíá
ðåññéóðüðåñí ðéò íòüðéåò êáé ðéáíçôéêÝò åéëßò êáé áðü ðcí
Üéëç iäçäåß óðcí áéüíá iåññáéýôðåñç áðííýæ çóç
åéáóíílðñßuí êíëáóííYíúí.

Í Yóá ó' áðóðú ðí ëëßíá ðíð áíái Ýéâæðöið éáé
á-áééíáðþâçöið ðéÞètöð óá ÐíÅ Ýðáéíá ðí
êðñéáñ÷ééù ðíðö ðáé-íþâé ðíðíðáéþíðáó íá óðâðþñiðið óç
æé-üñíéá íå óðíá-þ ðíðíñU ððâðþí ãéé-þóðñí ãéá ãþèáí
åðéé Ýóáéò éáðiñþéù íá óá åññááðéé Ýð ó ðííééþáò
áðíðéiðþíðáó íá iãðáðóññYþíði ðíçí áðâðéâðéâññûðééþ
âðá óá âðá iãðáiy ðúí ëíéáòíÝíùí. C æáññéþò åññUëeëið
ðññíäiðþ iññí áññááðþíééù òçíáéþí êÜðóù áðú óéò éá-Ýð
ðíð óðíéþíáðöið "Áññááðéíþ, Áññááðéíþ" ððíäçëþíáé
ðíçí áðúðâéñá ðññþéçöçö ðâðñéñûðééþí éáé æéâðááíééþí
áíðáíáééëáðééþí ðçö ãíÝãññóçö ðóç èÝóç ðúí
ëíéíùíééþí éáé óâíééþí ÷áññáéðçñéóðééþí ðíð ç
áíÝãññóç ùò ðÝðíéá ãð-ð.

Áððuð ðið Yáæíá óðóci Áññááiðéíþ Þóðái
áððioÝéåðiá áððiý ðið áðiáðóáé ðáðiý óðií ðeuðií.
ÊñÜðiò êáé êåöÜéåáéi áððæáyíiði óYññiíðoáò
åéåðiílýñéá áíéñþþðò óðií áðiðeëáéðiù êáé ðóci
åíáéëðñúóç. Éáé c åíYá ãñóç óðóci Áññááiðéíþ Þóðái iðá
áððuðáéiç ðið ðeçåðáéäiý iðóðò, ðið iðóðò ðið iYáæé
ðáðiý íá ðÜññáé ðóci åéðáðéçóþ ðið åíáíðþí ðuì íðüðéúí
êáé ðáðaðéðiùéúí ðáé-+åéñéóðþi ðið ðññüið.

ÄééÜ äéá íá ððÜñíráé äéåß íßá ñúâíß äéåðéåñßáð
ðñÝðåé áðóÖÝò íé ñúâíÝò íá ðëçéyííðí ðáiôtíý. Äéá ðïòð
éåðåðéåóíÝíñðò ðïòð ðéäíçöðéîý +ùñéíý äåí ððÜñ+äé
Üéëíð åññííò áðú ðï õáíðòðÜñéòíà ðúí äéíééþí
áðòåðåðóþí, ðçí ððíüñlåððóç ðçò ëíéíùíééþò éáé ðáíééþò
åéñÞíçò, ðï íÝíñðò äéá ðçí åññðóþá ðûóí ððéò ðíðééÝò üñð
éáé óðéò ðáåéïíòíéïðéçíÝíåò äéäí+Ýò ðçò.

Óþóðna ðið oðr áþíá eðoð Üráé óðóci Ðáæáeóðbíç iðÜò
Ýñ+åðáé íá ðiýíå eðÜðiéá eüäéá. Áðoðu oðr áþíá åþíáé
iðYñi ò oðr þæðið ðáðæðu óiði õ aðñÜi áðiò, oðr
aðñÜi áðiò ðið ðáþaaðáé ðáið íy üðið eñÜðc
aíiði õiði yí éáða ðéðæññáii ðò aðéá íá ððaðñá-
óðéóðiýí ieá åðiðeëP óáðoðuðcôá, oðr Üðeëi üiñia óðcò
åðiðaðÜðeðaðoðcò eáé óðcðeáðaðßðaðoðcò.

¼ðùò ðáíóíý Ýôóé êáé óôcí Ðáéäéóðßíç, í
êïéíùíéëùò êáé ðáíéëùòðüëåíïò åßíáéðáñþí.

Óóí Éónáþé, Þáæáéóðþíéiò ááí óçíáþíáé iííÜ÷á
áéëíæíþò, áéëüéñçóéiò, öññíiñéñÜðçò. Óçíáþíáé
ééáé «íáýñíò» áññáÜðçò. Íé ááíæáþéåðóðåò ÷åéñí-
íáéðéééÝò, áñþílééåò áíðéééÝò áééåß áþíiñðáéé èñðþùò
áðú ðíðò éáðíþéíðò óñí éáðóå÷üíåñíú, ðíð ááí
Ý÷iðí ééáé ðíëéÝò áðíáðóüðçóðåò íá áðéæÞóíðí ðÝñä
áðú ðí íá áíðééÝøíðí áéá ðíðò éáðóåêóðóÝò iðíðò.

Ç éónáçééíP åðéêñÜôåéá åbbiáé ç ðéí «ðíëééð-
óíÝíç» ôçò ðåñéí+Pò, åðåéäP ãýñù ééá iÝóá ôçò
óðíöçñåß iéá èÜéáooå åláéëßùñóçò. Ô i éónáçééíü
ëñÜðòò åéá íá iééïäiPóåé ðí iééïíñééü ðið éáylá
åß÷å áíÜäéç Üöeëíá åññååðééÜ ÷Yñéá: Yíá
ðñïéåðåñéíðéíçíYíí ëíñÜôé ôçò éóñáçééíPò
éíéíñùñåò åçíéíðñäçíYíí åðü lç-åóñíñéùñYíñðò
ðáééíññóóíýíôåò, åðí+ééïýò iåðáíÜóôåò åd' üéåò ôéò
åùíéYò ôçò åçò ééá åÝåáéå ðíðò éåðïßéíðò ôùí
éååð+üíåñù.

Óá êáôâð-üìâíá ábíráé iðóéáôóêé Ü óóñáðóéûðóêé Ü
áðíëëâéóí Ýííé èýéâéâð, iâ lúñíí áðéðñâðüìâíí áéá
öïðò êáðíßéîðò öïðò, öí ãñüñí áéá ôá éóñâçééí Ü
êÜðâññá. Ç ðñþóç êáé ðéí óðíçééóí Ýíç ðéíùñðá ðíð
åðéáÜëëâðáé óðíðò Ðáéáéñðßíéïðò üðáí ç Ýíðáóç
áíââðáßíáé áßíráé í iðíëëçñùðéëùò áðíëëâéòíüò iÝóá
óóá êáðâ-üìâíá iâ áðíð Ýéâóíá áéüìâ lâðâæýðâñç
âñâæëßùóç.

Ãái ððÜñ-âé áæíééþ áíÜðððíç ðið íá íç
éâíâééþíâðáé ðÜíú óá ðÜððíéð áßäiðð ððiâéâáðóíü
ðið «ÍYíð» éáé ðñþðá ðñþðá óðéó óðiâéäþðáéð. Áéá
íá áíÝâáé êÜððíéð êñÜðið óðcí ðáâðüñléá éâñáñ-þá
ayýáíçò, áßíáé áíáâáéßíé áâéâßíé ðÜíú óðiðò
iðiðíßiðò èá éâíâééùèâß ç áýíçóç ðuì áæíééþí
ðññíiñßuì -óí Éóñáþe áßíáé iñíÜ-â íá óÝðíéá
ðâñßððóùóç êñÜðiðò. Íé ðáðñéùðéÝðáíáðÜðâáéð,
ðáíöiy éáé ðÜíðá áßíáé âiððçcáiÝíåò óði áßíá. Éáé ç
eíëíùíééþ áðéóðñÜðâðóç ðið ðññíûðièÝðiði áßíáé í
éâéýðâñtò ðññüðið áéá íá óðâéâëððéâß ç iéëñüðçðá
ðið íá áßðóáé ððKÞtò.

Ôi iþþiò öððóéê Ü ðñiò ðiðò êáó áéðöçö Ýò áðü ðici
ðæðaðñ Ü ðiùí êáðaðêöçí Ýiúí áðbiáé áððéáéi, áeë Ü ði
åeíéêü êáé áeñçöéâððóéêü iþþiò ðoðe Ü ÷ iáé ðiðò ÷ Üñðåð
iæáó êáé íýñéáó óððáâé Üò: üðái Ðáæáéððíé
ðeíðþiði ãæáéðiðiðþçöá Éðñáçëéíýò lüñíí êáé
lüñíí áæáðþ áðbiáé Éðñáçëéíý, êáðaðáâððíðiðið ðùò
áððþ ç áðá, èñ Ý ððáé íÝ ðð áðiððþðáð.* Óðçí
ðáæáéððééáéð þíéíùíþá áðiððþðáé ç óððæñððöçöç
áiùò çãáíííééíý iç ÷ áíéóíý ðið þäc áóððáß, üði ðið

ðáþíáé ãðí áóü, ùìþ êáó áðþâóç êáé áððéðéÝí
ðñí óðá èàß íá áââðçè áß ôcí ðåéëáñ ÷ßá òúí
Ðáéäéóðþíéùí êáé ðñíò üðåðëíò ðið Éónâþe, ðið Ýðóé
éá Ý-âé óá áíéñþðéíá ãññâæßá ðið ÷ñâéÜæðâáé ÷ùñßò
ði ëüóðò ðçò óóñâðéùéðþò ðið áðéðóþñçò. Áßíáé
áíñùðóü üðé áíÜíåðá óðéð ðáéäéóðéíéáéÝðéâé óéð
éónâççéíÝð ððçñâðþâð áóðâæßáð ððÜñ÷âé áßáðëíò
ððíåññâáðþâð. Ç êéþéá ð ið ÁñáðÜð ü÷é iüíí
ðððéÜééóå, ÷ùñßò éáí áßéç, áíðéðÜëiðò ðçò, áéëÜ óå
iñéóíÝíåð ðâñéððþóáéð ðáñÝäúóå ýðiððiðò áéá
áíðééóñâççéíÝð áðééðÝóáéð óóçí áóððiñßá ðið
Éónâþe. ¼éåð íé ðéÝóáéð ðið áóðíýíðáé óðí ðñúóñðí
ðið ÁñáðÜð áðíåðéÝðiðí ðið íá êÜíåé éáëÜ ðç
aiððéáéÜ ðið ðið Ý-âé áíáðâéâð.

C óciáósbá üiliùò ôcô áññáiiúñáçëéíPò äeÝiâïçò, áôb íí òáô ñá òáô Ü iÝñiò ôiö ò åéi iêñ áôeeiy ò áiôdáññiéöiïyò, ùò ådè÷åßñççò åiáíôbñi òñi ðñiæåôÜñéùi, åæåðåñiÜ ueåò ôéò áññáâééYò +þñåðåÔ eáeåôðþò åiö ðôÜñ+ïòi òá åôôÝò ðñiðåáááíäßæiöi åæåññébò ôcî å-+èñüôðçò åñiò òi ÉoñáBë, åñi-ééiÝiïò òi ðëçâåééü iñbòiò ôóï åóñôðåññéü ôiö òiá içí ááññiâé òá Bñáé. Åé' åôôÝò ôéò åáôðiôåßåò, åiö åæåôðçñiýí ôiö ðëçèðöiïyò ôiö òá åéâðÜôðåôç Üâññéáò Yíâññéáò êéáé åáôðßåôçò, ié áiaõiñYò ôôcî ðôðåñÜôðéóç ôcò iñðiöiñiáééPò åéáé áññáâééPò åiéiññYðåéáò åáéöiññiýí óáí iÝóá åóñôðåññééPò iññiññiþççò. Åßåò åññéâéðåé åéá òiñ ÓáiñÜì òiñ ËñÜé åßåô åéá òiñ öéetìññéüñi ïiñðiñÜñáé ôôcî Åßåððòi, iÝéââ+ïò òñi åéâß åñiæåôÜñéùi, åéá ëiññéáòiü éáé òñi åôôðééPò åéåðëöiôçññùi, åññóññéé ôôðñññáá ôôcî ééiçöiñþççò òñi åéééêpí åçéââP åæåðåiññéPò åiññáâééôôðééPò.

Öábiådåé ðùò ç iißñä òuì Ðáæåéòòßíéùí éåé
üéùí òuì áñÜåùí åßòå ðí ðáæåéòòíéåéùí èðéèåß åßòå
ü÷é èå åßíåé ç ßæáà íå åéåòíiñòñßùí ïñéòïíéòíéêþí
éåòåðéåóíÝùí: ç æùþ ðíòð äå låòñÜåé éåé ðíëý. Ëåé
éå åßíåé èíiñÜöé ðíñò ðþëçóç öóå öééåäiðÜæåñá
ðíò ðéäíçöééíÿ +ùñéíÿ.

* ÁðÓÞÍÍðiá áððóP ðc óðéáP ðcí áðuñðåñéH áéñHÍc
ðið áðáóðæßæðóáé óðcí éónáçeeíP eíéíùiBá, iéá
eíéíùiBá ðáíééH üðùò ueðó, áðáéðBáð ðcò aéáññéiyò
eáðUóðáðcò aéééHò «Yéðaéðcò áíUâecò».

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ή αλλιώς...

«*Äå èá åðéôñ Ýøïõìå íá ãþíåé ç ÅëëÜääá iÝöñáãï áìðÝëÈ*». Óçìßôçò

Áéáôß ôî áiðÝéé Ý-âéé áñ-þóáé íá ðáñÜãåé éáñðíýò éáé áßíáôáé ç óðåêííéäþ
öiðò áð' öiðò éæéíéôþóåò ôið, áiþ áðöiþ ðið öi «éáéééÝñãçóáí» i' áiðáôééíýò
ñðèííýò áñ-þæíðí íá ðåñéóóåýíðí.

Č ĀēeÜää áñþóêåôáé áíÜìláóá óóéò 23 ðéí ðëïýóéåò +þñåò éáé í ñðelüò
áíÜðòòñPò ôçò áéá òí 2001 Pöái í ðøçëüðåññò ôçò A.Å.åÁáëëÜíéá áðïëòíý
ôç áéëþ ôïðò iéëñþ Áìåñéêþ. Í áíðåáùíéóíùò ôóí ñéíâé ôïð éáðéóáééóíý
áðåéöíýóå ôíí áéðôð+ñííéóíü êáé ôçí áðèðåñÜliçcós ôïð áéëçíééý èñÜðiðò
iá ôçí íäiøéëåéýèåñç iéëññíßá êáé áðóú èá áéíüðáí åðééðóú, áíÜìláóá óó'
Üëéá, iáð ðÜløëçii áññáðééü áðíáíééü êáé +ùñþò áíðþáñáóç ôóçí ðéí Üññéá
åéíåðÜëéåðóç. Óá áéññáéóíÝíá iéé iíñíéëÜ ÁáëëÜíéá êáé åáíééüðåñá
iëüéëçñí ðí ðñþçí áíáðíééü ïðëíê Pöái ç ðçäþ ôúí ôðåñéåññéíÝíú
«åññáæåñþùí». Òí è áéåóðþò ôçò «ðáññáíñíßáò» Pöái áðáñáðþçöi ðññéåéíÝíð
íé iáðóáíÜóðåò íá áñþóëüíðåé óá êáðÜóðåóç iíçññþåò éé Ýðóé íá
ðññááíðþçéåß ç iíáëþ ñíþ ôïð «íååëñðþóíåðüò» ôïðò áðóú óá ióüðéá
áðåíðóééÜ.

«Ç eyjóç ðið ðñiôåþiñiðiå áþíáé: ðñiøùñéí P ìåðái Üóóåðoç ðoðü üñiðò óå
üðiðò Ýñ-üðiðáé óóci ÅeëÜäa ðæá íá åñðåðiýí P íá óðiðaÜðiðí». Å.

ĐáđáíäñÝïõ

Áoíý ié áÜóáéó ôçò éó÷ñiiðibçóçò ðiõ åæëçíééíý êñÜöiõò iðþéáí, áðou ðiõ ÷ñåéÜæåðáé óÞiañá åßíáé ç oðiòñþçóþ ðiõò. Oðiåðþò, ç ðiñééôðéþ ôçò åêiaðóÜëæðóçò ðuì iåðaiáooþí åëéÜæåé. Áðouù åñöðçñåðâß éáé ç ðPöeóç ðiõ íÝiõ íüliõ åéá ôç iåðaiÜóóåðóç ði ÷ñüii ðiõ ðÝñáóá. Ði iþiðiÜ ðiõ åßíáé óáoÝò: åéoaðuãþ ööçþí åññåðééþí ÷åñéþí (åëéÜ éáé ööçþí iðáæþí åéá åiåééêåðiÝiàò eÝóåéò þ åéüià éé «áñðåðB» ðiõò iÝóù ðiðiñiðéþí) üðiðå ÷ñåéÜæåðáé åéá åéá üói ÷ñiiééù åéÜóóçíà ði ÷ñåéÜæåðáé ç iééiñiðBá.

ΔΟΥΛΕΥΤΕ-ΣΚΟΥΠΙΣΤΕ-ΤΕΛΕΙΩΣΑΤΕ

ððçñåðþá áéëïäáðþí éáé iåôái Üóðåðòçó ðæá óçí Üöéíç éáé óçí áíá÷þñçóç
áéëïäáðþí ðið óéëïäííý» êáé ç áéëçëåâãáýç íá åíâðåíéóðåß: «¼ðíëíò
æéåðéíëýíåé óçí ðán Üíiç ðáñâiùP áéëïäáðíý P ððó÷ðñáþíåé óéó Ýñåðiåò ôúí
åðóðiùíéþí áñ÷þí ðæá ðií ðiòðéóðiü, óýëéçþç éáé áðÝéáðP ðið, ðéiùñþðóåé ià
ðððéÜééóç ðiððéÜ÷éóðií ðñéþí içíþí éáé ià ÷ñçíåðéêP ðiðéíP ðiððéÜ÷éóðií
ððiòðéåéíóþùí ÷éééÜäúí äñá÷þí» .

Öi áðüñèçöi öñüýñéi ôçò Åöñþðçò

Éé üüä áððÜ ôc óóéäiP ðið óá éáññáÜíéá óùí iåôåíáóðþí éáé óùí
ðññööýáúí áðñÜíiðóáé, ùò oóíÝðåéá ôcò áýîcöçò ôcò åiáèëbùóçò óóéò ÷ þñåò
áð' üðið ðññÝñ÷iðóáé. Ùò oóíÝðåéá óùí «ááiôéññíiêñáóééþí» åéóôññåéþí,
óùí iééññíiêþí êññbóáúí, óùí óðññåðíêñáóðééþí éáæåóðþóúí, óùí
«áièññúðéóóééþí» åðåíàÜóáúí. Ôc óóéäiP ðið áðéðëéÝíí, ÊÜðiéíé áð' áððíýò,
Ý÷iðí íá áiðéíåðóñðþóíðí éáé ôcí áåéüíá ðið ðññiññÜðôc ðið iåðÜ óá ååäiññóá
ôcò 11°. ÓåððÝlåñç åßíáé ðåððüöçíç l' áððP ðið iåéäöñý iåðáíÜðôc áðü
êÜðiéá iìðóíðëíáééþ ÷ þñá. Ç ååéññíiðíßçóP ðiðò, ùò áí åðñÜiåé
«óåñá-íðíéíýò ôcò åððééêþò ðÜíçò éáé áóöÜéåéáò», iåñååéýiåðáé íå Üiåóç
óóíiåðááùñP éáé ôc iåñáYéöñíóç ôcò åéíiåðÜëéåðóçò.

Ҫ áðúññóùç Ծïð һññíÜíå óá óáðéïëÜññáá óóá ×áíéÜ, óóç ӔÜêðíèï, óóï
Âüei ҫ iððäþðïòå áéëïý óóï «ԾïðéôéóïÝii» êüöriï ðãññíÜåé éáé èá óóïá÷þóåé
íá ðãññíÜåé iÝóá áðü óá ÷ñçíáðéóôÞñéá éáé ðéó áíÜññåò ôçò ðáññáññâò õáé
éññéëåß ðúóç áð' áðòò «÷ññíÜåé» óóéò éáðéóåééóóéëÝò içõññïðüëåéò, üðïð èá
«iééññïþðåé» êÝññäç éáé Üññiï iééññiññéþí åáééññóþí. Áíþ, ҫ «áðíññüçóç»
ôçò áíéññþðéïçò áíéïðñÝðåáéáò èá óóïá÷þóåé íá ðãññíÜåé iÝóá áðü ôíï åéâéáóïü
ôçò iåðáñññóðåññóçò, ðïð ôþðåññéå íåéÜññá óóïðò åíâééüñÝññðò ôïð ôññþðïð
êüññið áðü óéò ðïðéôééëÝò ðéáíçóééþí éáé ôïðééþí åññðóéþí.

Το μυστικό της επιτυχίας τηλεσκουπιδιών τύπου big brother και bar είναι απλό: η μηδαμινότητα έχει αξία. Η τετριμένες κοινοτοπίες της ιδιωτικής ζωής δεν απωθούνται πια από τη μίμηση των προτύπων, ούτε βέβαια έρχονται στο επίκεντρο με τη συμβολή της κριτικής. Γίνονται το νέο ιδανικό των κορεσμένων από θεάματα υπηκόων.

Είναι λογικό. Καμιά εικόνα δεν μπορούσε να κερδίσει κάτι περισσότερο από ένα εφήμερο ενδιαφέρον.

Πίσω από την καλοδουλεμένη αίγλη τους υπήρχε μια αναιμική δυνατότητα χρήσης. Έτσι, οι εγκέφαλοι της τηλεοπτικής χειραγώησης είχαν την ιδέα να φέρουν στο επίκεντρο την ίδια την καταποντισμένη ζωή των θεατών. Όχι τα πρότυπα του life style αλλά τις αγκωμένες προσπάθειες ταύτισης μαζί τους: τη στιγμή που η καθημερινή γύμνια παλεύει να ντυθεί τα κουρέλια άνεσης, κοινωνικότητας, ομορφιάς, επιτυχίας- και αποτυγχάνει. Οι θεατές δεν έχουν λόγο να αποστρέφουν το βλέμμα από τις live εικόνες της μιζέριας τους. Οι ηλίθιοι ανταγωνισμοί, που βασιλεύουν και «έξω», κάνουν το παιχνίδι ενδιαφέρον. Και επιπλέον υπάρχει η σπάνια ευκαιρία να επιδοκιμάσει κανείς ψηφίζοντας ό,τι -δηλαδή όποιον- διασκεδάζει πιο πειστικά την απουσία κάθε νοήματος στις πράξεις του.

Έχει συντελεστεί λοιπόν μια μετατόπιση. Ο καταναλωτής μπορεί να συνεχίσει να κυνηγάει απεγγωσμένα τα φετίχ του εικονοποιημένου κόσμου. Άλλα τώρα περισσότερο από τις φευγαλέες στιγμές ταύτισης με το ψέμα του, ενδιαφέρον αποκούν οι απόσπειρες ταύτισης που πέφτουν στο κενό! Βρισκόμαστε στο απόγειο της δημοκρατίας της κατανάλωσης. Τα εμπορεύματα, υλικά και άνλα, ταιριάζουν καλύτερα στον καθένα στο βαθμό που ο ιδιώτης μπορεί να διαμορφώσει με τις παραλλαγές της δικής του ασημαντότητας την ιδεολογία τους.

Υπάρχει όμως και μια άλλη παράμετρος εξαιρετικά ουσιαστική: κάποιοι εγκλείσονται και παρακολουθούνται όλο το εικοσιπετράρω, ενώ κάποιοι άλλοι, πολλοί περισσότεροι, γίνονται κατά κάποιον τρόπο επιτηρητές. Αν και πρόκειται για μια σχέση αποτρόπαια ανελεύθερη, δεν υπάρχει κανείς που να μην συμμετέχει με τη θέλησή του. Πολύ περισσότερο αυτή η σχέση, αυτός ο εγκλεισμός, είναι καλοδεχούμενα στο βαθμό που δίνουν αξία στα πιο ασήμαντα και ευτελή υλικά της καθημερινότητας. Έτσι οι υπόκοοι-θεατές μαθαίνουν έξυπνα το μάθημα της δικής τους επιτήρησης. Αν οι πιστωτικές τους κάρτες αποκαλύπτουν σε κάποιους τις αγορές τους, οι κάμερες στους δρόμους τις μετακινήσεις τους, η πρόσθιασή τους στο internet είναι χαριεδωμένη, δεν έγινε και τίποτα. Στη γιγαντιαία παραλλαγή του big brother ή του bar, όπου παίκτες είναι όλοι, πρόβλημα υπάρχει μονάχα για εκείνους που δε διασκεδάζουν τους εαυτούς τους και τους υπόλοιπους. Όσο για τους επιτηρητές του διευρυμένου παιχνιδιού, αυτοί σιγά σιγά καθιερώνονται σαν ιμάντες της γενικής θέλησης που διασφαλίζουν ότι κανείς ανεπιθύμητος δε θα διαταράξει τις προσπάθειες των πολλών για κατάταξη σε πρωταγωνιστές, δευτεραγωνιστές και ξενέρωτους.

Σαν τα φάρια μέσα στη γυάλα...

Το ελληνικό κράτος επιτυγχάνοντας αλματώδεις ρυθμούς ανάπτυξης και μπαίνοντας σιγά σιγά στο club των ανεπτυγμένων κρατών, δε θα μπορούσε παρά να εκσυγχρονιστεί και στον τομέα της καταστολής και του ελέγχου. Αφού η οικονομική πρόοδος περνάει πάνω από την εκμετάλλευση, υποτίμηση των ανθρώπων και τη διεύρυνση των αποκλεισμένων κομματιών της κοινωνίας, πρέπει να προληφθεί και οποιαδήποτε «έκρηξη» της δυσαρέσκειας που συσσωρεύεται ανάμεσά τους. Έτσι ανάμεσα σ' άλλα, 1.200 κρατικές κάμερες έχουν ήδη αρχίσει να μπαίνουν σε διάφορα σημεία της Αθήνας και του Πειραιά, παράλληλα με αυτές ιδιωτών (όπως του ιδιοκτήτη σχολείου στην Κοκκινιά που τοποθέτησε κάμερες μέσα και έξω από τις τάξεις για να 'ναι σίγουρος ότι η ιδιοκτησία του πάνω σε σώματα και μιαλά δε θα θιγεί σε καμιά στιγμή κι από κανέναν). Η πειθαρχημένη κοινωνία πρέπει να διασφαλιστεί κι όλα να λειτουργήσουν στους ρυθμούς της παραγωγής. Εμπορεύματα και σώματα-εμπορεύματα σε προκαθορισμένες

διαδρομές προς προαποφασισμένους προορισμούς. Η εξουσία και οι προσταγές της, μαζί με το φόβο, πρέπει να εσωτερικευτούν από τους υπηκόους με κάποια λεπτότητα και αυτό εξυπηρετεί η επιτήρηση με τις κάμερες: τη γνωστοποίηση πως ο, τιδήποτε μπορεί να «σπάσει» τη σιωπή της επιβίωσης που μας έχουν επιβάλλει, από ένα βλέμμα ως μια πράξη ανυπακοής, καταγράφεται στις οθόνες. Τα ηλεκτρονικά «μάτια» δρουν τριν την επέμβαση των ένστολων δολοφόνων και των κάθε ειδούς αφεντικών. Κάθε άτομο πρέπει να είναι καθηλωμένο στη θέση που του ορίζει η εξουσία. Ο εργάτης να δουλεύει εντατικά κι ας λείπει το αφεντικό του. Οι κάμερες καταγράφουν. Ο μαθητής να μην γελάει, να μην αντιγράφει. Ο καθηγητής τον «βλέπει» απ' το γραφείο του. Το πλήθος να συμπεριφέρεται με τον τρόπο που θέλουν οι διαχειριστές της ζωής του. Εποπτεύουν κάθε του κίνηση και αυτό πρέπει να το ξέρουν.

Κι αν η εξουσία γίνεται πιο ευέλικτη και αποτελεσματική βάζοντάς μας μέσα σε γυάλα συνεχούς επιτήρησης, για να γίνουν οι υπάρχεις μας ακόμα πιο ευάλωτες κι εύπλαστες στα σχέδια της, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι γυάλες σπάνε.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΤΕΙΧΗ ΜΑΣ...

Éé áíþ áð' óií ɻéðþáñç áíâæðóðåðáé áðóðùò í ðñðùðúáñiñtið ðüéâlìò ðið óðí
üíñiá ðçò éáðáðiëÝíçò ðçò ðñriñiñáðþáò áéá ðçí áéíéêþ éáé ðíðiñiðéêþ
áðóðÝðæá óðÝðæá óðií ɻéðþáñç ðñðiñðiðò, éé ðíðiñiðó ðiðò ðóðñþ-íðæ
óðií áéâçiaññiú ɻéðþáñç ðçò ðñðiñðiðò, ðçí ßæáé áéññéþþ ðáññiðiá áðóðùò óùí
óðiñiññiú áññéâðÜ ðáññéðóðâðéÜ áieïoñiéþí, ðéðóðiðiðiýí iá ðií +áéññðóðñi ßóðùò
ðññðiði ððé ðüéâlìò óùí ɻéðþáñç-ùí áðÝðæá ðóðí ðíðiñiðéþ þáéâlìð
éáèçiaññiÚ, ðáíðiý, óá üéá ðá ïþéç éáé ðá ðéðÜðç áðóðiý ðið ðéðiþðç.
ÓððæâðñéñiÝá: óðéò 24 ɻéðþáñç áieïoñiñðóðáé í 21+ññiðiò ðóðæáññiðiò ìáññiðiò
xññéððiðiðiò óá iððeñi ðiði ñððóði Þ . Óððæáññiðiò 21
ÍÝðæáñç áieïoñiñðóðáé í 20+ññiðiò áæðáñiùó ÓððæâðÜé Óððæíþðiò éáðóð Ü ðçí
æéðññéáá æéÝá- ðið óðí ðéðâðáð Áíâæðéþð áðú ðií iððóði Þ Ñðæððiðiði.
eeç iððá Ýðññç ðóðí íáððçäiððéðóðáðóðéêþ æþíç ðið ÐáññÜiáñiò, eá óðóððæáé
ðií ðüéâlìò 5 áññáðóð, áíþ ðáññÜðæçá áæðáñiðÜðåð ðáññáðóð áðóð ðíðiñiðið
óðá áæððóðéá ðýiññá ðóðññiði Ýðið óá ðáññéâð ðéâð ðýiññá ðiðiñiðiññéÜ,
ðiðiñiði ðéðiñiðiññéÜ ðáññáðóð ðiðiñiði ðiðiñiðiññéÜ.

Áñéåòíß áð áðòòíýò ðïò éá ðáðòþòíðí ðï ðüäé ðïòò óðçí þñä éá
óðíðåáæéáðòíý í óðá êñáðòþñéá òçò áðòðíñíßá åðß iþíàò, Üëëíé éá
áðåéæíýí óðí ðüðí ðíí iðíßí áíáâéÜóðçéáí íá áâéáðåæåþòíðí, áíþ üöié
«åééðþòíðí» éá ðòðíðòíýí ðçí áïðéæåßá êáé ðçí êáéçíåñéíÞ ðòðíðþíçòc ðïò ðïò
åðéóððéÜóðòíðí óá èÜóðâñá ðïò óýð-ñííð åééçíééíý íééíñíééíý «éáylåðòíò».

Âåäïïüöô ðïô áiáð Öñèçéäí óôá øëëÜ åññÜllådá ôúï áôôééþí ðôëëÜäüï êáé
âåôôbôóçéäí «ôô÷áßåò» åêôôññiõiêññôPóåéò üðëüí, «åôô÷Þ» ðåñéóôåôéêÜ,
«ðåññÜðéåôññåò» áðþæáéàò Þ åññåôéêÜ áôô÷Þiaóá. ÁðYíáîôé óå áôôü ði êééåññü
ðiðßi ôúï åâéëçìÜðöü íið èåðÜ óå Üëëá «åâéåýèåññið» êüñöið, iññåíþþçéäí
êéíÞóåéò áiðbôôåôçò êáé áéëçëåññåýçò.

Áðœññiçôc ðiññâbá ócí áðüliáíç ôcô aïeïöiñbáò ðið ÓáöiâðeÜé Óáeïñbëið
ðññâaiâiðiðiêPèçéâ áðü iññâePò ðið aéëÜ êáé áðü iññéóí Ýíñðò ðóðiññüöiðò
ócí ðeáðâbá ÁìåñéêPò eáé eáó Ýëçíâ óoí ócîlåbi ðcô aïeïöiñbáò. Á eá òi ßæéí
ââaïñüò ócí áðüliáíç ââaïñÜáâ (30 ÍíYiâñç) óyíññiöié iññâÜiùñáí ðiññâbá
áðü ócí ðeáðâbá ÊiññÜðið ócôcí ðeáðâbá ÁìåñéêPò áñññþiññiðò ëüññ aéá òi
ââaïñüò.

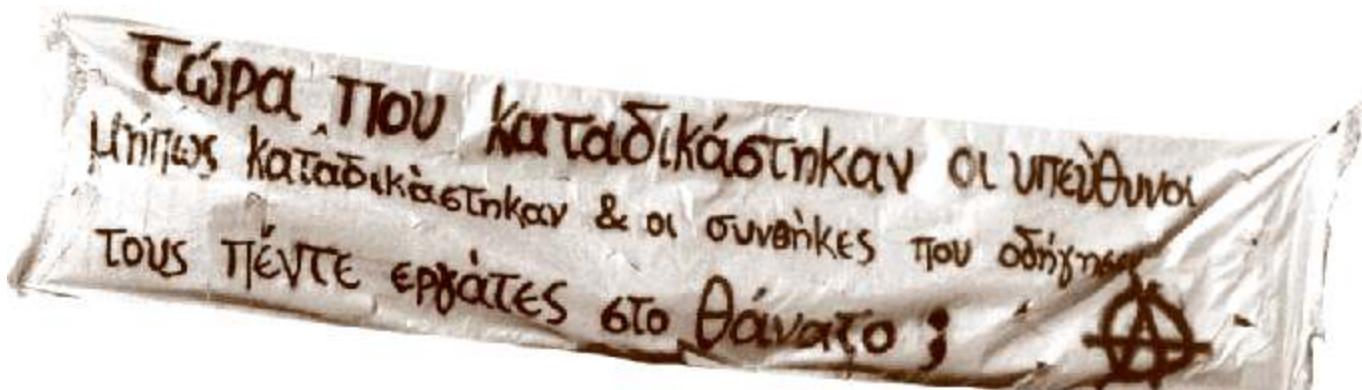
Óóéó 24 Íyíáñc áeíññááíþeçéå ðiññáßá áðú ðiñðo áíáñ+ééíýo-áíáñ+ééÝo áðú óéó
áðooééÝo áåéööííéÝo ôçò Áéþíáo êáé ðiñðo ÐåéññáéÜ óå åíðüéñáíþíåò ç iðiñá
ðñááíáðiñðiñþeçéå iå lç+áíÝo. Ç ðiññáßá fâéþíçóå áðú ðiñðo Á ábiñðo ÁÜññáðñiñðo
éé áééíýeçóå óðiñäíééüù áññiññéüñéí ðåññíþíôåò áðú ðiñðo Äéåöýñé, Ýðåéóå ðiñ
çåéí Óðoññßäüíá ÁéäÜéåù üðiñ ãþíáé áéÝoí iåðáíáðóþí êáé êáðÝéçíå óðiñ
ÐÝññáíá. Éáíðññééü óýíèçíå ôçò ðiññáßáò Þóáí «ðiñéå åþíáé óå üññéå ðiñ
ðiñéÝiñð»; ððáíéðiñßæíñðoò üðeó ðiñ ãþíá ñÝáé åíßöiñ õáé áíðüò ðiññéå
êáéçíåññéíÜ óðiñðo ðiññéå ðiñ ðiñ.

Óðóð 11 éáé 12 ÁðiÚñç áíáñ÷ééYð iñÜáðó éáé Ûðótiá iññáÚñúoáí áæÞlánñ
áêæçéþoáùí, ói iðiþi óðiðanñééÜiááíá óðóeo 11 éáíóñééþ áæäþeúoç óði
Ðiëððoå÷iáþi éáé óðíç áðüliáíç 12 ÁðiÚñç ðiññáþá óðiðo ãññiðo óðo Áéþiáó,
áðú ói Æçóáþi óðá Ðñiðýéáéá. Éáíóñééú óýíéçíá óið áéçíYñið Þoáí «íá
áðåééþótiðiá óðíç áóðÜëáéá ðuí ðóðñßáñ÷uí», áíáâáâééýíiðáð úðé úðáí íé
éðññßáñ÷íé áðééáæýíðáé óðíç áóðÜëáéá ðuí ðiëéðþi áííñýí óðíç áóðÜëáéá ðuí
áééþi óiðo óðiðoâññiðuí.

Áéïëïðèåß Ýíööðï ðëëéü áðü ôïðò Áíáñ÷éîýò-Áíáñ÷ééÝò áðü ôéÅðöééÝò
ÃåéööíéÝò ôçò ÁèÞíàò ééä ôïð ÐåéñáéÜ ðïð óöñüååðóå êÜðiéåò áðü ôéô êéíÞóåéò
áðôÝò.

...ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ;

- 11 -

áñaaÜôåò öéíöùèíý, üðùò óóï ÐÝñáià ðñéí èßäi éeáñü, åðåéäP åðåéñåßåò éáé êñÜöìò
óðooçiaóééÜ ðáñáéÜöiðí ðiðò éáíüíåò áooäéåßåò æá íá ñßñiðí ði ëüööiò, óá Üñèñà
éáé ié ððið-Ýåéò åé ôúí ðóðÝñuí éá æáððéÜñiðí ðçí áíéñuñðüöáãä ïíáëüöçôá åðü
ðééáíÜ iâóðÜöiåå. Á í óóï Åæöýñé ié áooðñíiéëß óá Ýíá iðëüëi ððñiâiëÞöiðí
éÜðiðíi åéåòß åå óðáiÜöçóå ié êÜìañåò, óá ó-Ýæé åíóùiÜöuñçò êáé ié æéiñßåò èá
ðééåðåýóíðí ðiðò åðiêëåéóíÝíiðò iÝóá óðå åêÝði ðiðò.

Ói ñiâ êáé ié ê iéíùíéêíß öññâßò êáôáé Ýöðöi Úööáéñâðo êñéôéêÝö êáé «ðññöÜóâéò» åâéôßùóçò ôiõ öðóôÞiaðöi. ¼ìùò öií ðüëâiï ðið öið eçññýóöiði åðáíôÜò iå ðüëâiï, ü-é iå åéñçíâðöéêÜ ð-Ýäéa. ¼óí ié åðáíôÞaâéo ôuì êáôáðéâóiÝíùív åâi ðiðiñýí iå åßíâé åßööið åðiðöáóéööéÝö êáé åæÜëéâðöâðo iå ôéò åðééÝöâéò ðið aÝ-÷iðöáé åðü ôá åðâiðéêÜ, ôuñöi áðöÝö ié åðâéâðöâßâðo èá öðiâ-ßæiñöáé -öi ðiðéý ðiðj iæ Üðiðiéi åçiiñâðöéû ðâñéöýéëâiá. Ô á eüñâðâ, ôá öðiñâéêÜðâ, ié åçiiñöéiññÜörié öôéò åiðüëâiâðo öôéâiÝö ðið áiâðöðâiÝiñ ðüñöið êÜññöi ðçí ßæá âiðëâéÜ iå ôéò (iç) ðöââññöéêÝö iññâíþöâéò êáé ôiðö áièñùðéööÝö ôóç öýññâiç öið ÁðâñâéööÜí: Æçöiýí êáëÞ ðññâðñâóç åðü ôiðö aüëiññöiðo åâéâß ðið åðÝíâiôé ôiðö èá Ýðññâðâ iá ðöÜñ-÷âé iññÜ-á ôiñ lñbóïò.

¼óí ç öðiñâßäçöç ôið eñéíùíéêíý áiôáâùíéöiíý, ôiñ iÞia ôçò lâ-÷üiâiçò åeëçëâââýçò 15
åâ öðiñâíþiâé ôiðö êáôáðéâöiÝiñöö, ôiñ êÜëâ eñéíùíéêü eñiñÜöé ðið öðiñâéâðöâé åðü ôéò tu
êðññâñ-÷éÝö åðééiññâYö èá åßíâé åðëÜ iâññéêÝö «Üäiññâðo» åðééiññâðo, èá iâñññÜâé ôéò
åðþeâéâðo ôið, åiþ ié åññöðâðo èá åðiññâðo åðééiññâðo, èá åðééiññâðo åðÝíâiôé ôóçí êá-÷âiâ
öuì öðiñâéâðöâðuì êáé öuì åâbíñù.

ΝΑ ΑΠΕΙΛΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ

Óá "óçìáþá ðúñi éáéñþí" áði áþíáé áðíðéðáðééÜ
Íe ðñùñðöñ-ññíéÜðéêåð öáíöÜññåò áéá ðíñ iÝí ðíëéðéóíü ðíñ ãðñþ òééÜ-æiiðáé áðü ðçí
ßæáé öði ðçí öðiaéüëiðèç ááññáññüöçöá. ÉÜðù áðü ðçí öñùðáéíþ ëiñðöi ãñáiiþ ðið
åéððá-ññíéðíý (ðið eÝéae íá áðiðåéëþ Ýíá aéáneÝ ðiñúðçii ãéá "éiéíùíééÝ ò
éáðáéðþoáéð" éáé áéééÜ éáðiññéþiáðá) ááíæíþíðáé éáéçìáññéíÜ ññáññäþåð iá
íáðááééíÝ ññð ññúððåð, íáññééðññýí áðü ðá ññúðñçéá "åéððññöiññéðþoáéð" ðÜíù
óá "íéaññÜ" óþiaðá íáðááíáðþí P "íÝíú" ðÜèá áßäiðð, áðiñáéýðöriðóáé íáðáéúíééÝ ò
åññááóééÝ ðiðiññéþåð iÝóá áðü ðiñýíáéñá åññááóééÜ "áðö-þiáðá" ðið eïññáééÜ æiðí
ðÜèá ðåðäþ ðåðééüðöçöá ðùñi áðþðéáéññí ñðáðééðóééþí, ááéáþíðí ié eïéíùíééÝ ò
áíéóüðöçöåð, áíáééíþíðóáé iÝ ññá ðåíðáâðíýò ëéðóüðöçöåð, ñçìÜæåðáé c ðåññéÝ ññåéá,
éáéééñþíðóáé ié Ýéáñ-íé, óá iððüñéá éáé c ãáéééñðiÝ íc éá-ððiðiðþá ùò áðéáâðáññùñöç
öçö ññááóééþò ëáéóüññáéüðöçöåð, öðåðé-íðiñéáðþåáé i áéáæíþò ññáðééíóíü ùò ði
áðþðoåññí ñðáÜæéí ðçò áíáññiþéåðöçò, èáóíþæåðáé ði ñðáññéáéü éáññi ùò eïéíùíééþ
áññåðþ.

«Åëåýèåñiò êüóðiò»: ¼ôái ãééþ iáò ðñüüäiò åßíáé ç
äðôðôð÷þá ôúí Üëèùí

Áðü öíí Íeðþáñc áíáæðþóðóáðé Áyíáð ðññúðöúáñuññiò
ðñðéáñiò ðið áðéðáÜëéáé ç ðááññúóíéá çááíññáhá éáé ðið,
ðán' üððáð óéð òçéáñððóééÝò iññéüðóðóàð ðið, ááí ðáýáéé íá
ááññáháé ðiððo iññééñýò ðÜðiðo íá ðið ðáééññ
ðáññáññéáðü ðññúði, íá éáðññééññáðé ðá ãñññ ðÜñáði
åðéáññéáññéá áíéññððiðo, Üëéññðo íá iññóðéññðiáé éáé

Üeēiōð íá ðiðò ñß-íæ óóá äüíóéá òçò áäðöþþðçöð
ðñiööðæÜò. Éáôáiåóßò åíùò ôÝöiéïò ðiëÝiið aåí èá
iðiññýóå éáíåßò íá ieëÜåé aéá "åðéóåýäíáðá", "ðñuiäí",

"áiÜðöðiç", "âéððåñ+ñiíéóñü". Þé üiùñð, ç
"ájéññðüðcðáñ" ðñÝðåðé íá ðññ+ññðÜ ðáðñ'ueá ðá

aleluuoçoá òñi I oae lá òñi · ulu òñi uea òa
åóóá åìðüääéá" -êáé ãéá Ýíá ôVôüéí ðññ÷bñciá òí

abba alouaea -eaeaea Ha o i olei omi-piçla ol
ò ábíáé eüéðui üé ábíáé ádóui üé ñüé ádóéáóüéüé, ñüé

ae. Coleao abiae eleou le albao aoooy olo oleeoeony, olo
 , áooY ò ábbiaé ie nÜaao dÜiu ooéo iðibåo i éádéoáééooùo
 é áðñüooéiðoá. I ðñriñeóiuò; Aáí Y+áé oçiaáobá. Aí Üeeiò,
 é i áéäddóéééoi Ýiiò deá Èññorýééiò- ábbiaé ði óáîßbáé. Áððuò
 á iði ðíci êbíçocý ðÝñá áðù iaéñiðñuëáoiåò ðñpíðóééYò,
 iiò Ýéæåo éaaé aíéñuðéóðééYò áðaaéoëçobåò.

Óí áðåéëçôéê Ü ðëëçíéê Ü óôïé÷Piáôá

Êé Ýôóé ç ÅéëÜää, êáéþò ðåñéå Üëéåðåé áðü Ýíá êëßia ååíéêåðiÝíçò åðóóð-ßåò, ðñÝðåé íå
êåñäßöåé ôi åéëü ôçò óðiñ-çìá: íá åðéåååéùèåß iÝóá óðå "åðéóåýáiåðå" åéëÜ êáé óðå
ååéëßiaóå ôið áíåððåíÝíð "åéåýéåñíð êúöiíð", íá óðiðåñåðå-èåß iå óéò çååííééÝò
åðiÜíåéò ôçò ðíééðééÞò óðåéåñüöçöåò êåé óçò iééñííééÞò áíÜððóñçò ðið áðiÜíñíðåé

áðe Ýùò áí Üeïäa ía ócí áí Üððööíç ôuì éiéíùíééþí áíéóíðÞöuì éáé ðcò eññáðééëþ
káðáóðíëþò, ía óðiðáñáðá-ëæb ía ðéð aðiðÜlåéð ôcò aðééíðiðéçíÝíçó áâññáññüðcôáò, ía ðéð
aðiðÜlåéð ôcò áâéíñíðiðþcôð êÜeå ðuìþò ðañÝéééócò áðü ðiðð ôðü-íðò éáé ðá
óðið Ýññíðá ðiðð. Áéá ði aðééçíééû êñÜðið ñéá ðá fóudéá áðaðiðééÜ, ði ðiðþ-çíá áððü Ý-æ

Ié iüüé ôçò óôáèåñüôçôáò...

Ói áæecíé ê Ú êñÜôîò ðñÝðåé íá áiáóðáæßóåé ôci áðáéöiyiaíç ðriééðéÞ óðáæññüôçôá áæá
ôci áðïðåæäóiaðéüôçôá ôuú "åeíéêpí" óðü÷ùí, óðü÷ùí ðið áéåððiðáíßæ iði áæþ eáé
éæéñü ié Ûëað áðäiðð çéåðññíéïß êáé ic óðæÜéçåð. Í ðæ uðið ôçô áðññuæþíçó,

ie ôáiâí Üáâôd òiô -ñçíâdôéôdçñßiô, óâ ðñiôéôdïbíáôd
óôi ðiôðâæééêü êâôÜëáéi, óâ ðñiâñÜliáôá ôôðñéïçò
òiô äeéééiy êâôáæâbïô êâé ç óôñâôéùôéêb ðáñiôðôbá
óôá ÁâéëÜléá, ie éâéùôééïðiéÞôâéò, ç åôðâæéïßá ôçò
"ââñiñÜò åññâôbáô", ç åðiäéÜñèñùôc ôùi áóöâæéôôééþi
ôáiâbùi êâé ôùi åññâôéâéþi ó÷Yóâùi, ði éâiðñü
åññâiæââéêü iññüôçï òiô 2004. lâôÜ áôü ôçí
åôáññiäP ôôçí ÅëëÜáâ åôññùôdáûéþi ôôiéçéþi ðýòiô
IÜáôôñé-ô êâé ÓYíâéâi -ðiô åôðYôâéâi ôiñ åññâôéâéü
iâôábùi êâé ôiñ åéâéñâôéêü êiéíùéêü Yëââ- i-, ôçí
æéññôP ôçò åôññuæþiçò eâ åéïëiðeÞòiôd åôðëýôùô
êâôáôôáæôéêYò ôôiéþeâò, üðùò åôô Ýò ôiô åôññùôôñâôïý
êâé ôiô åôññùôññüüññið:

ū, ôé áéñéâþò ÷ñâéÜæåôáé ôí áéëçíéêü êñÜôíò êáé ôá áôåíôéé ôóçí ðñïðôééþ òçò áâåoö Üeeóçò ôçò ðïëðüèçôð ðïëëôééþ ðôåèåñüôçôåò ü÷é iùíí áéá íá êáôí÷ðñþóíðí áéëÜ êáé áéá íá áéåðñýíðí ôá áíïéâåßá ðïðò ôðiôÝñíðå.

...êáé ðïð áðiâéÝðiôí

, ôóé, iâðÜ ôá áâåäííüôá ôùí ôâåðôåßùí içþí êáé iâ ôí ðñüö÷çíâ ôçò áéåðâñâái Yíçò áéïééþò êáé êïéíùééþò áóöÜeeåáò, êâóîßæåôáé êáé áïéö÷ýâôáé ié ëïéíùéëüö Yëââ÷iò, áîðåßíåðâé êáé áéðåßíåðâé ç èñâðééþ ëâåðâðiêþ, áâéííïðiéïýíðåé êáé ðïééïðiéïýíðåé ié êïéíùééYò áîðéôôÜóâéò êáé ðâñéôôYeeííðåé ié üðiéâð áôïíéêYò êáé êïéíùééYò áéåðèåñßåò.

Íé ìç÷áïéóïß ðïëéôééþò ÷åéñâðþççóçò

Óá êüllâåôá êáé ié ôðiâéâééôôYò, ùò iñÜâåò ôðiôåñüíðûí, Y÷iòí Þäç áâïñâññßôåé ôçí áâïâæééüôçôå ôùí "âééâðþí" êáé áâñúßæïíðåé iâ ôéò êâåðôðéyíðí ðñïò ôí áéëü ðïðò üðâæïò. lâ ðéò êâéâéåðôåñüôçôå ðïðò ùò ðñïò ðïðò "ââñúéôôééïýò" ðïðò êþâéêåò êáé ðïðò "ââéÜeeâ÷ðiò" êáé "âñïçôééïýò" ðïðò ôñüðiò ãâí áâéåéôYñíðåé áéá ôðiðò Üeeí ðYñâí ðiò iâ áâåðöåæßöiò iéâ êáé ðiò Üñíðåé eYôc ôóï êïéíùéé ü ðôïáéïåðééü ðââßi üðûò áðôü áéâññþíåðâé. , ôóé êé áéëéþò ðñüâéôåé áéá iç÷áïéóïýò ðiò ðñþò ðiò ðñþò iYëçïá âßiaé iâ óðiôçñçëïý ié ßâæíé iâæß iâ ôá éâåïéâðiâåôá ðïðò êáé Yðâåâé áóðiâåßi ðiâ åçïââñâéü áâïâæåöYñíí áéá ôéò åéÜ÷éôåâò ðñââïåðééYò êïéíùééYò áâïâñðiðYò ðñïò üðâæïò ôçò êâèçïâñéiþò iñßñâò ôùí "ââýââñùñ ôÜiâùñ". Ó÷åðééÜ, áò içí áâðéâéåðôéïýiâ ôçí Éôðiñßá áéâðôß ç ðñïâiòßá êáé iâ ãïóéëïâéòüö áðôþí ôùí "ââñúéôôééþí" iç÷áïéóïþí ðâñéôôåÿíðí ôùí ðâñââæâñiÜôùí.

Íá áâðéââåâéþòiâ ðïðò ñüâïðò ôçò åñðôðþâò

Íé êïéíùééïâ åâþiâo åâïâé åâñüíðôå ù÷é ôúöí ôóçí ôñY÷iðoá áîYëéïç ôçò ðñââïåðééü üðôçôåo áéëÜ ùò ôðâññêðþ áâðâééþ ðïð ðñïâéâëß ôçí åâóïéóïYíç åññðôßá. ¼óí êé áí áâèâßíðiò ié áâðéôðçïiééYò ÷âéñâñâññéYò iYëiâïé êáé ôá åñââæåßá åéá ôçí áâðâðôéâðþ ðçò êïéíùééþò ôðiâåðâçô, ôùöí ðéí áéïéââðééYò åßiññðåé ié êïéíùééYò áíðéâñÜôâéò, ôùöí ðéí áâðñüâæåððåò åßiññðåé ôâ ðüði õâé ôâ ÷ññüí. ¼óí iç÷áïéóïß êé áí áâðéôðñâðâðôïýí áéá ôíí áðüëðði ëïéíùééü Yëââ÷i ðiò Y ãâí ðñüâéôåé áéá åââðçëïý áéá ôí iðiéâðiðò ðiò ðñþò iYëââñùñ. ¼óí áâèâßiâé ç åâiâðÜeeâðôóç êáé ç êâðâðßåâóç ôùöí ðâñéôôüðâñí åóðôðêôéÜ êáé ç åïýëççóç ôçò åéåðèåñßåò.

ÍÔÁÍ ÔÏ ÈÑ ÁÓÍÓ ÈÁÉ ÔÁ ÁÓÅÍÔÉÊç ÁÐÉÉÄEÏ ÕÍÔÁÉ ÔÇÍ ÁÓÖ ÁËÅÉÁ ÅÉÅÇÍ ÅÖÁÑIÍÄÇ ÈÁÅÅÅËÈÔÉÈÙÍ ÌÅÔÑUÍ, ÁÍÍIÍ¾Í ÔÇÍ ÁÓÖ ÅËÅÉÅ ÄÉÈUÍ Ô ÍÔÓ ÈÁÉ IIIÍ ÕÓÌÖÅÑIÍÔÙÍ

ÈÁÌÉÅ ÕÓÍÅÉÍÅÓÇ ÔÔ Á ÅII ÕÓÉÅÔÉÊç Ó×ÅÄÉÅ

ÍÁ ÁÊÖÑçÓIÖIÅ ÔÇÍ ÐI ËÉÔÉÊç ×ÅÈÑÅçÄÇÓÇ ÔÙÍ È IIIÁ ÔÙÍ ÈÁÉ ÔÙÍ ÔÓIÅÉÅÄÉÉOÔÙÍ

ÍÁ ÓÀIÐIÖCÑI ÕIÅ ÔÇÍ È ïÉIÙÍÉÊç ×ÅÉÑ ÅÄçÇÓÇ ÔÙÍ ÌAÓÙÍ ÌAÆÉÉÇÓ ÅÎÇI ÑÙÓÇÓ

ÁÔÔIÍÑÃ ÁÍÙIÅÍÍÉ ÈÁÉ ÁËËÇËÅÄÃÅ ÌE ÍÁ ÓÓIÔÑEØI ÕIÅ ÈÁÈÅ ÅÉÄI ÕÓ ÁÐÉÅIËC ÌA×ÑÉ ÔÇÍ ÈÁÈI ËÉÊC ËÉIÙÍÉÊç ÁÐÅÅÅËÈÅÑUÓC

Αναρχικές-οί από τις δυτικές γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά. Ü

Τον καιρό που οι λέξεις κόνουν τα νόμιμα τους...

στηρπτες, διδασκαλες, μεταστοιχη και με σπουδη
διαφωτιστικη, αντιτοπιστη, πολιτικη,
οι καθηγητας βασικη, πρακτικη, απο την
πολιτικη περιοπη,
τις εργατικη, την κοινωνικη, την κοινωνικη
πολιτικη, την πολιτικη

...να διατηρήσουμε αναλλοιωτο

το νόμιμα της ελευθερίας

και τον αγώνα

για την κατάκτηση της

Τον καιρό που τα κράτη και τα αμενικι

θωρακίζουν τα συμμέρια τους
στο όνομα της "συμμόλωση των πολιτών"
και απρότοπων, ευρωπαϊκών,
και έπος της πατατούλατη στη ΝΔ.

...να απειλήσουμε

την ασφάλεια των κυρίωρων

Ε Κ Δ Η Λ Ω Σ Η

Παρασκευή 11 Γενάρη στο Πολυτεχνείο

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ από τα μεταρέπ

ΠΡΩΤΟΝ ΤΛΙΜΑΣ πρεμ πάνω 17:30 μμ.

ΣΥΝΔΥΗΣΗ με τη θρησκεία

Π Ο Ρ E I A

Σάββατο 12 Γενάρη 11:30πμ από το ΘΗΣΕΙΟ

(παρέντει στη τη σπάθη του ΜΣΔΤ)

OTAN AKOYES TAEH. ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΚΡΕΑΣ ΜΥΡΙΖΕΙ
ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ

Το τεύχος αυτό τυπώθηκε σε 2500 αντίτυπα και μοιράζεται χέρι-χέρι, σε δρόμους, πλατείες και σχολεία. Καταπιανόμαστε με καθημερινά κοινωνικά ζητήματα είτε γενικότερου χαρακτήρα είτε ιδιαίτερου τοπικού χαρακτήρα (κυρίως του Κερατσινίου και της Νίκαιας) και επιδιώκουμε την δξυνση μιας ανταγωνιστικής απέναντι στην κυριορχία κοινωνικής συνειδησης. Και βέβαια, μια τέτοια έντυπη προσπάθεια δε θα μπορούσε να διακινείται έναντι κάποιου αντίτιμου μια κι οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη, δεν είναι εμπόρευμα για να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

